

Република Србија
Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности
Служба Повереника
Сектор за жалбе и извршења у
области приступа
информацијама

Тел: +381 (0) 11 3408 900
Факс: +381 (0) 11 3343-379
Булевар краља Александра 15
11000 Београд
office@poverenik.rs
www.poverenik.rs

Број: 071-01-2006/2021-03

Датум: 15.04.2022. године

Транспарентност Србија

11000 Београда,
ул. Палмотићева 31/III

У прилогу се доставља решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број: 071-01-2006/2021-03 од 15.04.2022. године.

С поштовањем,

В.Д. ПОМОЋНИЦА
ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА

Славољупка Павловић

Број: 071-01-2006/2021-03

Датум: 15.04.2022. године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, у поступку по жалби удружења Транспарентност Србија из Београда, Палмотићева 31/III, изјављеној против решења Вишег јавног тужилаштва у Београду Пи бр. 74/21 од 29.04.2021. године, на основу члана 23. и члана 24. став 1, члана 35. став 1. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС" бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10) и члана 30. Закона о изменама и допунама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“ 105/2021), а у вези са чланом 4. тачка 22. Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“ број 87/2018) и члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16 и 95/18 - аутентично тумачење), доноси

РЕШЕЊЕ

I Поништава се решење Вишег јавног тужилаштва у Београду Пи бр. 74/21 од 29.04.2021. године и предмет враћа на поновни поступак.

II Више јавно тужилаштво у Београду је дужно да поступи, односно одлучи по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја од 21.04.2021. године удружења Транспарентност Србија из Београда, Палмотићева 31/III, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Образложење

Решењем првостепеног органа, Вишег јавног тужилаштва у Београду Пи бр. 74/21 од 29.04.2021. године, одбијен је захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја организације Транспарентност Србија из Београда, Палмотићева 31/III, који се односи на доставу писмена из предмета Ктр бр 830/21.

Против наведеног решења удружење Транспарентност Србија из Београда је, дана 20.05.2021. године, изјавило жалбу Поверенику, наводећи, између осталог: „да се првостепени орган у образложењу позвао на одредбе Законика о кривичном поступку за које навео да искључују примену члана 2. Закона о слободном слободном приступу информацијама од јавног значаја; да је само уопштено (без навођења или прецизирања члана која је прописује) наведена неименована одредба Законика о кривичном поступку према којој подносилац кривичне пријаве може у складу са Закоником о кривичном поступку да изврши увид у списе конкретног предмета, те да је ценећи значај наведених одредби за оцену о томе да ли треба ускратити конкретне информације нашао да се због њиховог постојања и примене тражена информација не може сматрати информацијом од јавног значаја о којој би јавност имала било какав оправдан интерес да зна, већ је предмет личног интересовања подносиоца кривичне пријаве; да је без значаја навод првостепеног органа да као подносилац кривичне пријаве може да изврши увид у списе конкретног предмета, с обзиром да је јасно да подносилац захтева није подносилац кривичне пријаве због чега не може остварити права која подносиоцима кривичних пријава припадају; да је у образложењу нетачно

навео и одлучне чињенице с обзиром да је чланом 136. Правилника о управи у јавним тужилаштвима прописано да „Евиденција КТР“ уписника садржи молбе, притужбе, предлоге, извештаје и друге поднеске државних органа, правних лица и грађана, као и вођење написа у јавним гласилима и уписивање сазнања о догађајима од значаја за рад јавног тужилаштва, за кривичне пријаве које су неразумљиве, које се не могу сматрати било каквим извором сазнања о кривичном делу или учиниоцу и које су из других разлога неподесне за „КТ“ уписник“. Предложио је да Повереник уважи жалбу, поништи ожалбено решење и наложи органу власти да достави информације и документе који су предмет захтева. У прилогу је достављена копија предметног захтева и ожалбеног решења.

Поступајући по жалби, Повереник је дописом од 28.05.2021. године доставио исту на изјашњење Вишем јавном тужилаштву у Београду, као првостепеном органу у овој управној ствари.

У одговору на жалбу од 09.06.2021. године, првостепени орган је остао у свему при наводима из ожалбеног решења, додајући и то да је поступајући заменик јавног тужиоца у складу са законом, дописом Ктр бр. 830/21 од 11.03.2021. године обавестио удружење Транспарентност Србија, о одбацивању кривичне пријаве уз појашњење да је поводом пријављених радњи, тужилаштво нашло да нема основа за поступање јавног тужилаштва по поднетој иницијативи, ни основа за подношење тужбе у парничном поступку, као и да би достављање фотокопија списа предмета представљало изигравање Законика о кривичном поступку, због чега сматра да нема законског основа да таква информација буде саопштена тражиоцу информација.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у списе предмета утврђено је да је удружење Транспарентност Србија из Београда поднело, дана 21.04.2021. године, Вишем јавном тужилаштву у Београду захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражило следеће информације, односно, и то: 1. копије свих докумената на основу којих се може видети које је радње Више јавно тужилаштво у Београду предузело и које документе и изјаве је прикупило пре него што је дошло до закључка „да нема основа за поступање јавног тужилаштва по поднетој иницијативи и основа за подношење тужбе у парничном поступку“, изнетог у обавештењу Вишег јавног тужилаштва у Београду КТР 830/21 од 11.03.2021. године, поводом Иницијативе за подношење тужбе за утврђивање ништавости уговора о заједничкој изградњи зграде железничке станице „Београд центар“, паркинга и заједничких комерцијалних садржаја, коју су заједно поднели Транспарентност Србија и Коалиција за надзор јавних финансија; 2. копије документа из којих се може видети да ли је одлука Вишег јавног тужилаштва у Београду из тачке 1 захтева била предмет разматрања Републичког јавног тужилаштва. У захтеву је наведено и то, да се у одговору Вишег јавног тужилаштва у Београду КТР 830/21 од 11.03.2021. године на иницијативу за подношење тужбе за утврђивање ништавости уговора о заједничкој изградњи зграде железничке станице „Београд центар“, паркинга и заједничких комерцијалних садржаја, коју су заједно поднели Транспарентност Србија и Коалиција за надзор јавних финансија 04.02.2021. године, само наводи да је Више јавно тужилаштво у Београду „...нашло да нема основа за поступање јавног тужилаштва по поднетој иницијативи и основа за подношење тужбе у парничном поступку“, без образложења на основу којих докумената и одлучних чињеница је Више

јавно тужилаштво у Београду, донело такву одлуку, те да се предметни захтев односи на информације о радњама које је Више јавно тужилаштво предузело и које је документе и изјаве прикупило пре него што је дошло до закључка „да нема основа за поступање јавног тужилаштва“, као и на текст образложења за такву одлуку.

Поступајући по наведеном захтеву првостепени орган је ожалбеним решењем исти одбио позивајући се на одредбе члана 9. и члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, наводећи да у конкретном случају тражилац информација захтева да му се доставе информације и фотокопије докумената на основу којих се могу видети које радње је Више јавно тужилаштво у Београду предузело, пре него што је донело одлуку у предмету у којем је подносилац кривичне пријаве и која информација свакако није предмет интересовања јавности, већ предмет његовог личног интересовања, те да се, имајући у виду да је право на приступ службеним документима, о којој јавност има оправдан интерес да зна, тражена информација не може сматрати информацијом од јавног значаја, па самим тим нема ни законског основа да таква информација буде пружена тражиоцу информација, као и да подносилац кривичне пријаве који је и тражилац информација може у складу са Закоником о кривичном поступку да изврши увид у списе конкретног предмета, а које није искористио.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја, у смислу овог закона, информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна, док је чланом 4. истог Закона прописано да се сматра да оправдани интерес јавности да зна, из чл. 2. овог закона, постоји увек када се ради о информацијама којима располаже орган власти које се односе на угрожавање, односно заштиту здравља становништва и животне средине, а ако се ради о другим информацијама којима располаже орган власти, сматра се да оправдани интерес јавности да зна, из члана 2. овог закона постоји, осим ако орган власти не докаже супротно.

Чланом 5. истог Закона прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног Закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону. Такође је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 12. истог Закона прописано је да ако тражена информација од јавног значаја може да се издвоји од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући увид, орган власти омогућиће

тражиоцу увид у део документа који садржи само издвојену информацију, и обавестиће га да остала садржина документа није доступна.

Имајући у виду садржину захтева тражиоца, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је, позивајући се на одредбу члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одбио захтев жалиоца, наводећи да истим тражилац информација тражи да му се доставе информације које нису предмет интересовања јавности, већ предмет његовог личног интересовања, а да претходно, у смислу цитиране одредбе члана 102. Закона о општем управном поступку, првостепени орган није утврдио све чињенице и околности од значаја за поступање у овој управној ствари.

Ово из разлога што тражене информације о предмету Ктр 830/21 Вишег јавног тужилаштва у Београду јесу информације од јавног значаја у смислу члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, односно информације којима располаже наведено Тужилаштво, које су настале у раду и у вези су са радом Тужилаштва, садржане у одређеном документу и за које јавност има оправдан интерес да зна, с обзиром да у складу са чланом 4. истог закона оправдан интерес јавности да зна се претпоставља у погледу свих информација којима орган јавне власти располаже, осим ако орган власти не докаже супротно, што у конкретном случају није учинио.

Такође првостепени орган је погрешно када је у ожалбеном решењу навео да је, у предмету у вези са којим су тражене предметне информације, тражилац информација и подносилац кривичне пријаве, те да је могао да изврши увид у списе предмета у складу са Закоником о кривичном поступку, а да није имао у виду да је предметни захтев жалилац поднео ради остваривања права на приступ информацијама од јавног значаја, које право, у смислу одредаба чл. 5. и 6. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја припада сваком под једнаким условима, па и жалиоцу без обзира на то да ли је подносилац кривичне пријаве. Ово посебно што подношењем захтева за приступ информацијама од јавног значаја у складу и на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тражилац информација наступа као репрезент јавности генерално, па у односу на то орган јавне власти може ускратити или ограничити приступ таквим информацијама једино на основу одредби члана 9-14 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, под условом да су испуњени наведеним Законом прописани услови за то и да је неспорно утврђено да је претежнији интерес заштите тако утврђеног интереса од интереса јавности да зна уз навођење и доказивање конкретних штетних последица које би наступиле уколико би се омогућио тражени приступ. При томе жалилац је у жалби истакао да он није подносилац кривичне пријаве, већ да је заједно са Коалицијом за надзор јавних финансија поднео Иницијативу за подношење тужбе за утврђивање ништавости уговора о заједничкој изградњи зграде железничке станице „Београд центар“, паркинга и заједничких комерцијалних садржаја, о чему се првостепени орган није изјаснио.

Даље, у овој фази поступка је нејасно зашто се у уводу ожалбеног решења првостепени орган уопштено позвао на члан 9. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, те је и то један од разлога да се предмет врати на поновни поступак.

Првостепени орган није навео разлоге нити пружио доказе да је у конкретном случају оправдано ускратити жалиоцу приступ траженим информацијама ради заштите неког претежнијег интереса, заснованог на

уставу или закону, у смислу чл. 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па се за сада са сигурношћу не може утврдити који би то интереси прописани законом, који претежу над интересом за приступ информацијама, били озбиљно повређени омогућавањем приступа траженим документима, јер првостепени орган није навео разлоге нити пружио доказе за то.

Такође из спроведеног поступка се не види ни да ли је првостепени орган разматрао могућност делимичног приступа информацијама у складу са чланом 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја којом је предвиђена могућност да се издвоје тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид и тако заштити право на приватност и заштиту података о личности лица на које се односе.

На основу свега изнетог, Повереник је на основу члана 171. ст. 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом на основу чл. 23. и 24. ст. 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Сл. гласник РС" бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10) и са чл. 30. Закона о изменама и допунама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр. 105/21) којим је прописано да ће се поступци за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја започети пре почетка примене овог закона, окончати по одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10) одлучио као у ставу I диспозитива овог решења, односно поништио је ожалбоно решење и предмет вратио на поновни поступак.

У поновном поступку првостепени орган ће поступити по примедбама изнетим у образложењу овог решења, допунити поступак и на несумњив начин утврдити да ли постоје услови за ограничење или искључење слободног приступа информацијама траженим поднетим захтевом у складу са одредбама чл. 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, односно који би то интереси прописани законом, који претежу над интересом за приступ информацији, били озбиљно повређени омогућавањем приступа траженим документима, па ће на основу правилно утврђеног чињеничног стања, имајући при том у виду да се право на приступ информацијама од јавног значаја може ускратити само из разлога прописаних одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (чл. 9-14), одлучити о захтеву жалиоца у складу са одредбама тог Закона, имајући у виду и одредбу члана 12. истог Закона, којом је предвиђена могућност да се издвоје тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид.

Одлука као у ставу II диспозитива решења донета је у складу са одредбама чл. 16. ст. 1. и 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја из разлога што се, када Повереник поништи одлуку првостепеног органа којом је одбијен (или одбачен) захтев за приступ информацијама од јавног значаја, предмет враћа у стање поновног одлучивања по захтеву.

Повереник је ценио и све остале наводе жалиоца и првостепеног органа, али је нашао да исте нису од утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари, па их стога није посебно ни образлагао.

Поука о правном средству:

Против овог решења није допуштена жалба већ се, у складу са Законом о управним споровима, може покренути управни спор тужбом Управном суду

у Београду, у року од 30 дана од дана пријема решења. Такса на тужбу износи 390,00 динара.

ПОВЕРЕНИК
Милан Мариновић

Решење доставити:

1. Вишем јавном тужилаштву у Београду, Београд, Савска бр. 17а
2. Транспарентност Србија, Београд, Палмотићева 31/III
3. Писарници